

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

ITÁLIE a KORSIKA 2009

Calvi - Korsika

Den 1

Sobota 20.6. 09, 13°C, km 79 232, 8:00, Třebívlice CZ

Ujeto 646 km

Vstáváme v 6:30 h a jdeme dobalit. Než zabalíme je něco málo před osmou hodinou. V 8 hodin vyrážíme na cestu a jelikož jsou po cestě na Žatec uzávěry musíme jet okreskami do Loun a pak na Žatec. Žatec objedeme a přes Měcholupy a jedeme do Kryr. Zastavíme se u Katčiných rodičů, kde ještě chvíli pobudeme. Na další cestu se vydáváme v 10 hodin směrem na Plzeň. Do Plzně nám to trvá hodinu. Projedeme městem bez problémů a dáváme se na dálnici na Rozvadov. Ve 12 hodin zastavujeme na poslední benzínce v ČR asi 6 kilometrů před hranicí. Uděláme si zastávku na 30 minut, natankujeme a nakrmíme malou. A také pošleme poslední zprávu z ČR. Ve 12:30 pojedeme dál na Regensburg a Mnichov. Zastavujeme na dálnici číslo 9 asi 50 kilometrů před Mnichovem. Parkoviště je nacpané, jdeme na WC za půl eura. Já si skočím do roští, zadarmo. Vracíme se k autu, kde přebalíme prcka a dáme jí najíst. Jedeme dál na Mnichov, 40 kilometrů před Mnichovem se doprava zhušťuje. Jedeme v koloně až do města, projetí města je bez problémů. Mnichov projedeme za 20 minut a dáváme se na dálnici směrem GaPa. Po chvíli začíná pršet tak zastavujeme na parkovišti na WC. Počkáme tu s českými motorkáři. Stále prší a tak jim cestu v dešti moc nezávidím. Jedeme dál a po deseti kilometrech přestalo pršet. Do Alp vjíždíme s roztrhanou oblohou, projedeme GaPa a pokračujeme na Innsbruck. Zastavujeme na další malou pauzu a po chvíli pokračujeme dále na Seefeld. V Seefeldu zajíždíme na benzínku a tankujeme za 30 euro. Objíždíme Innsbruck kolo, přes vesnice a dáváme se dále po silnici směrem na Brenner. Nahoru na pasu dojíždíme v 19 hodin. Konečně jsme v Itálii. Kousek za Brennerem najedeme na dálnici a zastavujeme na prvním mýtu, kde se bere lístek. Z dálnice sjíždíme u exitu na Brunico, zastavujeme na mýtu a platíme 2,5e. Jedeme dál na Brunico a asi v 19:30 h jsme v kempu Chiens. Seženu paní majitelku, která se mě ptá jestli jsem tu nebyl loni. Ukážeme je naši dceru Lauru, chvíli poekáme a pak se jdeme ubytovat. A po postavení stanu si jdeme udělat něco k jídlu a o něco později si dát konečně i koupel. Laura jde spát o něco dříve a my po jedenadvacáté hodině.

Den 2

Neděle 21.6. 09, 12°C, km 79 878, 8:00, Chiens I

Ujeto 77 km

V noci to celkem šlo, i když na mě zbyl Katky spacák. Stáváme v 7 hodin. Laura byla zlatíčko, prospala celou noc. Ráno je venku modro a začíná svítit sluníčko. Za chvíli je ve stanu pěkné teplo. Po snídani jdu na recepci za paní šéfovou. Vyřídíme spolu papíry a ještě si od ní půjčím mapu okolí. O něco později asi v 9:30 hodin opouštíme kemp a jedeme směrem na Brunico. V S. Leonardo odbočujeme na Vigilio. Projdeme vesnicí a stoupáme nahoru do národního parku Fanes. Nejprve dojdeme k horské chatě u které je placené parkoviště, tak se otáčíme a kousek se vracíme na místo, kde jsme viděli parkoviště u cesty. Zjistili jsme že parkovné je 4 eura. Zaparkujeme tady asi 300 metrů pod chatou. Zabalím si nezbytné věci a jdeme nazpět k chatě Pederi. Od chaty vede několik tras podle toho kterou se chcete dát, my volíme takovou kde můžeme jít s kočárkem. Naše cesta vede přímo k chatě Fanes, jezdí tudy i auta, takže je cesta širší a můžeme tu bez problémů jet i my. Cesta vede od chaty po zelené louce až pod kopec, kde začíná prudce stoupat. Pak pokračuje asi 500 metrů stoupáním. Zjišťujeme že to není tak hrozné a celkem to půjde. Pomalu stoupáme vzhůru a narazíme na první Brod který vede přes cestu. Musíme ho s kočárkem nějak přebrodit. Jeden z nás se dostane přes říčku, pak společnými silami přeneseme kočárek a nakonec se přes řeku dostane i druhý. Stoupáme cestou vzhůru o a pozorujeme

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

trekaře, kteří jdou vpravo od nás. My jdeme po cestě, která je vyježděná od aut. Po prvním stoupání cesta vede docela rovně. Naše cesta i cesta trekařů se tady spojuje. Docela pěkně funí a nechápou jak můžeme jít tady s kočárkem. Asi jim kazíme výkony. Zde vede cesta rovně okolo horského jezera. Kolem nás jsou horské hřebeny a vpředu je vidět stoupání do lesa. Na vrcholcích leží sníh a tak se tu docela ochladilo. Okolní příroda se docela změnila, protože jsme vystoupali od chaty Pederu ve výšce 1548 mnm skoro do 2000 mnm. Chata Fanes je ve 2100 mnm. Jdeme asi 2 a půl hodiny a dojedeme skoro k chatě Fanes. Kousek před chatu se rozhodujeme vrátit protože to tu dost fouká a je zima. Cesta zpět vede stále jen z kopce, dole jsme za jeden a půl hodiny. Laura se vzbudí jen když zastavíme jinak spí celou cestu. Zastavíme se v chatě kde si dáme něco k jídlu a pití, pak se vrátíme zpátky k autu. Vracíme se zpět k hlavní silnici a jedeme do Brunica. Chceme najít nějaký obchod kde by jsme si koupili něco k večeři. Je ale neděle a taky všude zavřeno. Nakonec s nepořízenou vracím zpátky do kempu. Nezbyvá nám nic jiného než si udělat večeři ze zásob a do večera odpočíváme u stanu. Pak jdeme spát.

Den 3

Pondělí 22.6. 09, 10°C, km 79 956, 9:00, Chiens I
Ujeto 347 km

Vstáváme okolo sedmé hodiny. V noci se udělalo úplně jasno a tak to bylo znát na okolní teplotě. Ráno je venku jen 6°C. Laura spí ve svém spacáku jak zabitá, kontroluji jestli tam má teplíčko a docela jí to závidím. Vstáváme a pomalu připravujeme vše potřebné k odjezdu. Zajdu ještě na recepci zaplatit 31 euro za náš pobyt. O něco později máme vše zbaleno a můžeme se vydat na další naší cestu. Jedeme zase stejnou cestou jako včera na Brunico a S. Lorenzo. Pokračujeme dál rovně na pasu a dále se držíme cedulí na Cortinu Ampezzo. Odbočíme na silnici na Beluno. Pokračujeme do Ponte nelle Alpi, kde najedeme na dálnici. Letos jedeme po dálnici až do Benátek. Na mýtě platíme 6,4 eura. Benátkách opouštíme dálnici a dáváme se po silnici 309 směrem na Ravenu. Po cestě několikrát zastavujeme na odpočinek a nakrmení naší malé cestovatelky. Jedeme stále po 309 až těsně před Ravenou. Odbočujeme 10 kilometrů před Ravenou do M. Romei. Jedeme rovnou do kempu a jdeme se zeptat na cenu. Cena je pro všechny 23 eur a tak tu zůstáváme. Jdeme se ubytovat, postavit stan, najíst se a pak se vydáváme k moři. Laura je konečně poprvé u moře. Docela to tu ale fouká a jsou dost velké vlny. Teplota vody je odhadem tak 20 stupňů, ale nedá mi to abych tam nevezl. Chvilí se koupu zatímco Laura na pláži zpívá ódu na moře. Máma ji přitom hlídá aby jí nefouklo. Pak se vracíme zpátky, protože v kempu nefouká. O něco později jdeme Lauru vykoupat a dáme jí spinkat. Jedu ještě do městečka pro něco k jídlu a pití. Trávíme večer v kempu zatímco Laura spí ve vyhřátém stanu. Očividně jí to dělá dobře a mně taky.

Den 4

Úterý 23.6. 09, 17°C, km 80 303, 9:00, M. Romea I
Ujeto 303 km

V noci trochu přšelo ale jinak už bylo o dost tepleji. Stále je to na Itálii v tomto období docela chladno. Vstáváme v 7 hodin a po deváté hodině balíme, snídáme a tak podobně. Jdu na recepci zaplatit účet o něco později se vydáváme opět na další cestu. Přes M. Romeu se vracíme na 309 po které jdeme kousek než najedeme na ss309bis. Po této silnici projedeme okolo Raveny a dále jedeme po silnici ss16 na Rimini. Před Rimini je zácpa, tak zastavujeme na pauzu na benzínce. Projdeme zácpou, ve městě najíždíme na dálnici a dáváme se směr Ancona. By cesta po dálnici rychle ubíhá ale nelíbí se nám mraky nad námi. Celý den je zataženo a je 20 stupňů. Zastavujeme na benzínce na dotankování za 10 euro. Vydáváme si na poslední část cesty, po malé chvilce však začíná pršet a pěkným slejvákem dojíždím až do SBdT. U sjezdu z dálnice přestává pršet a tak do cíle našeho putování dojíždíme bez deště. Jedeme rovnou do našeho známého kempu, recepce je zavřená jelikož je právě 14 hodin. Jdeme se rovnou ubytovat a do recepce zajdu později. Rychle rozbalujeme stan a spacáky, protože začíná zase poprchávat. Když máme vše hotovo už neprší a můžeme se vydat se na promenádu. Jdeme se podívat po okolí a zajdeme k Adrianovi k baru. Sotva tam přijíždíme tak akorát vychází kuchyně, trochu se zarazí a pak nás s jásotem vítá. Všichni z baru se přišli podívat na Lauru a obdivují jí, jak je krásná. Chvilí tu posedíme, pokecáme a dáme si něco k pití. Domluvíme se, že se zastavíme na večeři. Jdeme do centra Prota d'Ascoli, projdeme si ho a pak se po promenádě vracíme zpátky do kempu. Odpočíváme v kempu a pak se na nás přijdou podívat známí, teď jsou tu také na dovolené. Chvilí společně posedíme a pokecáme, trochu nadávají na počasí, říkají že letos je tu opravdu chladno na zdejší poměry. Zajedeme podívat do Aquavivy Sante a Montepandone. Zpět se vracíme přes Centobuchi a zajedeme do nákupního centra Porto Grande. Zajdeme do Decatlonu, což je obchod se sportovními potřebami. Koupím si pořádný spacák Quechui ať už spíme v teple všichni. Vracíme se zpátky do kempu a pomalu se vydáváme k Adrianovi do baru. Jdeme do domluvenou večeři. Adrian jí samozřejmě udělá podle svého, což je pro mě super, ale pro Kátu která mořské plody moc nemusím musíme

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

domluvit něco jiného. Nakonec máme jako předkrm lososa, rybičky a kousky chobotnice pak krevetů s toastem, následují těstoviny v omáče a pro mě těstoviny s mušlemi a chobotnicemi. Nakonec jako hlavní chod je pro Káťu kotleta s hranolky a pro mě smažené olihně a krevety. K tomu všemu máme dobré víno a trochu vody. Laura je hodná a celou dobu spinká. Po dvaadvacáté hodině se vracíme zpět, protože Adriano v baru má spoustu práce a hostů. Procházíme se ještě trošku po promenádě než dojdeme zpátky do kempu a jdeme spát.

Den 5

Středa 24.6. 09, 21°C, km 80 606, 9:00, SBdT I

Ujeto 19 km

Ráno nás budí Laura svým zpěvem a tak si jí beru k sobě do spacáku, kde usíná jako špalek a spí skoro do deseti hodin. Pak vstaneme jdeme si dát koupel. Venku je zase zataženo, ale ne tak jako včera. Občas kape a fouká trochu vítr. Tak jdeme do krámu vedle kempu, kde si koupíme něco k snídani. Po snídani jdeme na procházku do centra SBdT. Na koupání to není, tak trávíme čas procházkou pod palmami a oleandry. Po cestě se zastavujeme v jednom parku s houpačkami na svačinku a pak pokračujeme dále do centra. Projdeme si centrum, okoukneme dění okolo fontány a zastavíme se tady na kafe. Potom se jdeme podívat k majáku a na molo. Podíváme se na lodí v přístavu a pak se pomalu vracíme zpět. Vracíme se stejnou cestou, zastavujeme se ve stejném parku, trošku si to odpočineme než dojdeme zpět. Zastavíme se na jednu dobrou zmrzlinou a pak se vracíme do kempu. Na koupání to není a tak trávíme čas v kempu asi do osmnácti hodin. Pak se vydáváme za Adrianem do baru na kus řeči. U Adriana jsme asi do dvaceti hodin a pak se vracíme zpět. Dnes si chceme zajít na pizzu, tak bereme auto a jedeme se podívat do Palmy. V Palmě mají dneska, ale zavřeno tak jdeme do Montepandone. Zajdeme do restaurace u hradu, v které si sedneme venku na terase a dobře se najíme. Lauru máme u sebe v autosedačce a celou dobu spinká. Počasí se už docela vybralo je 23°C, tak je docela teplo. Jsme tu do dvaadvaceti hodin a pak se vracíme zpátky do kempu a jdeme všichni spát.

Den 6

Čtvrtek 25.6. 09, 18°C, km 80 625, 8:00, SBdT I

Ujeto 10 km

Dnes vstáváme v 8 hodin a venku je konečně modro a svítí sluníčko. Jdeme se projít kousek po promenádě a zastavujeme se asi na hodinu u vody. Voda je dost studená, ale i tak se jdu vykoupat. Po třinácté hodině se vracíme zpět do kempu, po malé chvilce jdeme zase za Adrianem do baru. Adriano nás pozval na oběd a tak tu máme rezervovaný stůl. Posadíme se a dostaneme opět předkrm, pro mě mořské plody a pro Káťu šunka a salámy. Následují vařené knedlíčky v rajčatové omáče a pro mě krevety, olihně a chobotnice. Jako třetí chod je grilované maso pro oba dva. K tomu popijíme vodu a víno. Oběd nám zabere asi 2 hodiny, Laura je zase hodná. Adriano měl hodně práce a tak neměl čas ani se zastavit, po obědě se rozloučíme a vydáváme se ven do ulic. Zajdeme ještě jednou na pláž a pak se vrátíme zpátky do kempu. Vezmeme auto a jedeme se podívat do Porta Grande. Natankuji plnou nádrž za 60 euro. Procouráme celý obchodák a po 21 hodině se vracíme zpátky. Sotva opustíme a obchodní centrum vrhne se na nás hejno komárů a brutálně nás pošťípe. Prdíme na to chráníme hlavně Lauru. Po návratu do kempu dáme Lauru spát a my ještě sedíme a u stanu a povídáme si. Přes den už dneska bylo docela teplo, bylo 30 stupňů.

Den 7

Pátek 26.6. 09, 21°C, km 80 635, 9:00, SBdT I

Ujeto 85 km

Dnes ráno vstáváme po deváté hodině a venku je zase zataženo. Na koupání to dneska si zase nebude tak pojedeme na výlet do Ascoli Picena. Jedeme rovnou tam a zaparkujeme u nádraží kousek od centra. Nejdříve se jdeme podívat do centra na kostel a radnici. Koupíme tu taky nějaké pohledy a pošleme je domů. Zastavíme se na kafe a koukáme jak na kostele odbíjí zvon. Pokračujeme druhé náměstí, kde je další kostel. Tento kostel má zajímavě vitráže v oknech, každá z nich znázorňuje nějaké hrůzy z historie lidstva. Jednou z nich je i nacismus. Chtěl jsem se na ně podívat ale momentálně je kostel uzavřený. Tak se jdeme nejprve podívat dále za centrum, kde by mělo být římské divadlo. Po cestě narazíme na nějaký trh, sice už trhovci všechno balí, ale podíváme se co tu mají. Dojdeme na druhou stranu města, kde je římská brána. Zastavíme se na malou pauzu a dáme Lauře najíst. Podíváme se na bránu a její okolí a podle cedulí se vracíme zpět k divadlu. Divadlo najdeme trošku s problémy, je malé a právě pracují na jeho odkrývání. Po hlavní ulici se vracíme zpět na náměstí s kostelem.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Jdeme se podívat do kostela. Je už otevřený a tak zkusím fotit všechny vitráže. Ostatní výzdoba kostela je prostá. Po prohlídce kostela se podíváme ještě do nějakých uliček a těmi se vrátíme zpět k autu. Opouštíme centrum města a jdeme na jeho okraj, kde je supermarket Cita delle Stelle. Nakoupíme nějaké zásoby a potom se vrátíme po Superstradě zpátky do Centobuchi. Jedeme přímo do palmy na večeri. Dáme si konečně pizzu a nějaké víno. Po večeri jdeme zpátky do kempu San Benedettu del Tronto. O něco později vezmeme kočárek s malou a jdeme se podívat za Adrianem do baru. Jdeme se rozloučit, protože zítra odjíždíme. Bohužel s jinými přáteli jsme se nepotkali, tak necháváme u Adriana dárek pro Angelova syna, který se narodil a o týden později než Laura. Ostatním přátelům posíláme pozdravy a s Adrianem se loučíme u baru nějakým tím pitím. Trošku ještě pokecáme a pak se rozloučíme se všemi v baru. Jdeme se ještě projít po noční promenádě a pomalu se vrátíme zpátky do kempu. O něco později jdeme spát.

Den 8

Sobota 27.6. 09, 21°C, km 80 720, 9:00, SBdT I

Ujeto 387 km

Vstáváme a opět balíme. Jdeme se rozloučit s ostatními obyvateli kempu, opouštíme San Benedetto del Tronto a jedeme směrem na Ascoli Piceno. Dále pokračujeme už horami na Norciu a Perugia. Cesta ubíhala rychle a za chvíli se přibližujeme k Assisi, kde chytáme menší slejvák. Dále jedeme na Sienu. Zastavujeme na parkovišti vedle silnice pod kopcem. Jdeme na prohlídku centra, je to staré město obehnané hradbami. Uvnitř hradeb je spousta dlážděných úzkých uliček s cihlovými a domy. Prudkým kopcem se musíme nejprve dostat nahoru k hradbám. Po cestě nás chytá dešť a tak se schováváme na terase jednoho domu. Majitelé na nás koukají a vůbec jim to nevádí. Během chvíle se po ulici valí spousty vody. Dešť stejně jak začal tak i přestal a my pokračujeme dále do centra města. Jedeme uličkou se spoustou obchodů se suvenýry až na náměstí s radnicí. Náměstí má oválný tvar a svažuje se dolů z kopce, na jeho konci je radnice se zvonice a celý jeho odvod lemují staré domy. Před domy je postavena tribuna na pro návštěvníky. Ti z tribuny pozorují dění na náměstí, které tak tvoří velkou arénu. Pod tribunami je spousta obchodů restaurací. Pořádají se tu asi nějaké jízdy na koních a dobové souboje. Jdeme se podívat ke kašně a také ke zvonici a radnici. Dnes se podíváme do spodní části věže kde je vlčice s Romulem a Remem. Zastavíme se na náměstí na kafe v jedné restauraci a dáme si zmrzlinu. Po odpočinku pokračujeme dále, stejnou cestou se vrátíme na původní ulici po které jsme přišli. Jedeme další ulicí na druhé náměstí které je o něco výše než toto hlavní náměstí. Přejdeme ke kostelu který je postaven z černého a bílého mramoru a je tak celý pruhovaný. Stavba tak vypadá velice zajímavě a stejně zajímavá je i ostatní výzdoba. Před kostelem jsou schody a nějaké stánky se slunečníky. Uděláme si fotku na schodech před hlavním vchodem do kostela a pokračujeme dále ulicí vedoucí okolo. Dostaneme se ke kostelu z druhé strany, kde je i větší plac. Zadní strana kostela a věž se zvonem je vyzdoben a stejně jako vstupní část kostela. Podíváme se důkladně kolem dokola a jinou ulicí se vrátíme opět k ulici po které jsme sem přišli. Pak jdeme zpět k prvnímu náměstí a stejnou ulicí se vrátíme směrem k autu. Po cestě koupíme nějaké suvenýry a dáme ještě Lauře jíst. Pak se vydáme jinou ulicí a projdeme branou která vypadá úplně stejně jako ta kterou jsme sem přišli. Nemůžeme najít správnou cestu a tak se vrátíme zpět na místo kde jsme s Laurou jedli. Stejnou cestou se vrátíme zpět k braně kterou jsme přišli na cestu okolo domu, kde jsme se skovávali před deštěm se vrátíme až k autu. U auta jsme za chvíli, naložíme všechny věci a jsme připraveni vydat se na další cestu. Jedeme dál na Cecinu. Dojedeme na hlavní silnici vedoucí podél pobřeží. Hledáme nějaký kemp. Sejdeme do města Vada. Za městem je spousta kempů, v prvním chtějí 30 euro, tak nasedáme a jedeme do dalšího a kde je cena 24 euro. V tomto kempu zůstáváme, musíme nechat auto venku u brány ale máme to jen kousek tak to nevádí. Musíme zítra ráno brzo odjet a tak nebudeme rušit ostatní. Postavíme stán, auto zaparkujeme venku na parkovišti a vybalíme ostatní potřebné věci. Než máme všechno hotovo začíná se stmívat, tak se najíme a jdeme se umýt. Dáme Lauru spát. Ještě chvíli trávíme před stanem a pak si jdeme taky lehnout.

Den 9

Neděle 28.6. 09, 18°C, km 81 107, 6:00, Vada I

Ujeto 128 km

Vstáváme po páté hodině a balíme venku je docela zima a od rosy je všechno mokré. Po šesté hodině vyrážíme zpět na silnici SS1 Aurelia. Jedeme a po ní až do Livorna. Tam jsme za chvíli ale najít správný přístav a trajekt už je docela problém. Zajdeme do jednoho přístavu a najdeme tam nějaké kluky s kamiony kteří tu čekají na nalodění. Ptáme se jich jestli neví odkud jezdí trajekt na Korsiku. Vysvětluje nám cestu, že se musíme vrátit a jet podle cedulí na "IMBARGI PASANGERI". Je docela dost hodin a trajekt má odjíždět za hodinu. Jsem zvědav jak to stihneme. Jedeme docela velký kus a najednou se dostáváme do zácpy. Mám pocit že nám loď

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

ujede. Nejprve fronta vůbec nepostupuje, ale pak se našťestí rozjede a my se dostáváme do přístavu docela rychle. V samotném přístavu je už vše dobře značeno, loď najdeme rychle. Najdeme si podle nápisů na zemi k lodi společnosti "CORSICA FERRIES". Je tu velká fronta a nalodování už začalo. Stojíme ve frontě a pomalu popojíždíme k lodi. Předávám řízení Kátě a jdu se zeptat obsluhy jestli jsme tu správně. Pána co kontroluje lístky se ptám jestli tento trajekt jede do Bastie. Říká že ano, ale pro jistotu mu ukazuji lístky. Ještě jednou mi to odsouhlasí a tak se spokojeně vracím k autu. S Kátou si zase vyměníme pozice a čekáme až se dostaneme na řadu. Před nájездem na loď panuje trochu chaos, ale asi jako pokaždé. Po tom co nám zkontrolovali lístky jsme vpuštění na loď. Obsluha nás naviguje nás místo v lodi. Vezmeme si nezbytné věci a jdeme na palubu lodi, najdeme si takové místo k sezení aby na malou moc nefoukalo. Po chvíli opouštíme Itálii a vydáváme se na cestu. Při opuštění přístavu jde okolo nás veliký tanker jdu na zadní palubu abych udělal nějaké foto. Cesta ubíhá rychle a za chvíli míjíme Capri. Laura si po cestě dává 2x jídlo, jinak odpočíváme. Kátě se na trajektu dělá trochu špatně, ale snad to ve zdraví zvládne. Po chvíli už je vidět Korsika, ani se nenadějeme a vjíždíme do přístavu. Jdeme do podpalubí do aut a čekáme až se otevřou dveře, dole pod námi je jeden nervák v sanitce, který nemůže počkat až ostatní před ním vyjedou. Stále se rozčiluje se popojíždí dopředu a dozadu, houká a tak podobně. Ostatní se mu smějí a říkají že to blázen, nakonec se snaží objet jedno auto před sebou. Ale je moc vysoký a tak si o palubu, kde stojíme nalomí maják. To se lidi můžou potřhat smíchy, s ním to ale ani nehne zařadí zpátečku a zkouší objet auta druhou stranou. Jenže v tom najede zadním kolem na ochoz kolem schodiště a o traverzu urve majáky úplně. To už je všem pro smích a všichni říkají že to "FO" a ukazují si na hlavu. Loď opouštíme skoro poslední, opouštíme přístav a jedeme podle cedulí na S. Florent. Silnice prudce stoupá nahoru do hor. Jsou tu nádherné zatáčky, úžasné výhledy dolů na moře, útesy a zátoky. Silnice vede do S. Florent přes hory a pak podél pobřeží do Ile - Rousse, kde se dáváme opět po hlavní silnici N197 do Calvi. Zastavujeme se po cestě u památníku z druhé světové války, teplota mezitím stoupla k dvaatřiceti stupňům celsia. Na kraji Calvi nacházíme kemp a ubytujeme se všichni za 20 euro na den. Jdeme si najít pěkné místo pod olivovníky, po postavení stanu a vybalení věcí se jdeme podívat k moři. Jsou zde útesy a krásně čisté moře je to prostě paráda. Jdu se vykoupat o něco později se vracíme zpátky do kempu kde si uděláme večeři a spácháme očistu. Zbytek dne trávíme v kempu u stanu, Laura je s námi, čekáme až usne. Mezitím přijede jeden pán s prosbou o pomoc, s Peugeotem zůstal viset na jednom z kamenů které koukají ze suchého trávníku. Zkoušíme mu pomoci dostat se dolů, ale nejde to. Musíme vzít moje auto a lanem ho z kamenu stáhnout dolů. Nakonec se nám to podaří moc děkuje a přinese nám klobásu. Po setmění jdeme spát.

Den 10

Pondělí 29.6. 09, 23°C, km 81 235, 9:30, Rouse F
Ujeto 216 km

Vstáváme ráno v 9:30 hodin a děláme co nás napadne. Dnes jsme se rozhodli pro odpočinkový den. Jdeme se podívat do vedlejšího města Calvi. Jdeme kolem hlavní silnice, je to asi tak 2 kilometry. Dojdeme na křižovatku na které se dáváme vpravo a dostáváme se do centra. Centrum je tvořeno jednou uličkou mezi stránkami se suvenýry a spoustou restaurací. Touto pěší zónou projdeme až do přístavu. Koukali jsme na nějaké suvenýry a do restaurací na ceny je to pěkně předraženo, dokonce jsou i několikanásobně dražší než v Itálii. V jedné pizzerii pizza stojí minimálně o 10 euro více. Salát tu stojí 6,5 euro. Pěší zónou dojdeme až do přístavu, kde kotví spousta lodí. Na konci přístavu a je molo, které vybíhá do moře a na jeho konci stojí maják. K majáku bohužel, ale nedojdeme, protože tu dost fouká a našemu prckovi se to moc nelíbí. Zastavíme se na chvíli v malém parku, kde jsou vystavené staré kotvy. U majáku jsou velké mola, u kterých kotví trajekty ze kterých právě objíždějí auta, jiná auta zase čekají na nalodění. Jinou ulicí která je souběžná s pěší zónou se vracíme zpátky do centra. Tato ulice je už mnohem užší a také vede do konce i z kopce. Z ní vybíhají ještě menší uličky do stran. Doleva se propojují s pěší zónou, vedou z kopce a některé jsou i se schody. Na druhou stranu míří do protějšího kopce. Ulička je taky lemovaná spoustou obchodů a stánků, takže tu projet s kočárkem je docela umění. Hledáme tu nějaký malý supermarket aby jsme si dokoupili zásoby do kempu. Nakonec jeden v jedné uličce najdeme a koupíme vše potřebné. Času máme dostatek, tak se ještě chvíli potlouká na po různých uličkách v centru. Koukáme co zde mají zajímavého a pomalu se vracíme k hlavní silnici. Cestou narazíme na malý kostelík před kterým rostou velké palmy. Chvilku tu pobudeme a zase jdeme dál. Dojdeme na křižovatku s hlavní silnicí a vracíme se stejnou cestou zpátky do našeho kempu v Rouse. Zpátky v kempu jsme ve 14 hodin. Chvilku pobudeme a pak jdeme k moři se koupat. Najdeme si místo kde jsme úplně sami, nikdo nás tu neruší a tak je to úplně paráda. Lauře najdeme místo za jedním velkým kamenem a uděláme jí z prostěradla malý stánek, aby byla ve stínu a nefoukalo na ní. Je spokojená a během chvíle usíná. Taky si najdeme vhodné místo a střídavě se válím na kamenech a koupeme se v krásně čisté vodě. K večeru asi v 19h se vracíme zpátky do kempu jdeme si udělat

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

něco k večeři, dáme si sprchu a zbytek dne trávíme u stanu. Laura nám usíná na dece před stanem a pak jí akorát přendáme do stanu a spí až do rána.

Den 11

Úterý 30.6. 09, 27°C, km 81 451, 8:30, Rouse F

Ujeto 0 km

Dnes ráno vstáváme o něco dříve, nikam nespěcháme. Zkoumáme LP a hledáme nějaké místo kam by jsme se mohli dnes vydat. Nakonec vybereme výlet kaňonem a u vesnice Evisa kousek od Porta. Jedeme podle cedulí na Calvi, na okraji města se dáваме vlevo do hor. Cesta začíná strmě stoupat na nějaké menší paso. V něm zastavujeme, koukáme se na druhou stranu hor. Výhled je tu překrásný, jsou tu strmé hory a mezi nimi zátoky s plážemi a loděmi. Opravdu paráda. Pokračujeme dál po silnici, která je zařízlá ve skále. Tato cesta vede až do Porta. Cesta je to nádherná snad s tisíci zatáčkami. Po cestě pustou krajinou se nám rozsvítí rezerva, doufáme že další benzinka nebude moc daleko a nedojde nám někde benzin. Jedeme právě vnitrozemím je tu dost sucho a moc aut tu nejezdí. Na poslední chvíli se jedna pumpa objeví a tak u ní zastavíme natankujeme za 50 eur. Pokračujeme dále do Porta. Silnice je občas tak úzkou že se s auty v protisměru musíme vyhybat zastavením na kraji útesu a nebo těsně u skal. V Portu odbočuje na silnici číslo 84, po které stoupáme kaňonem až do vesnice Evisa. Okolí vesnice je nádherné stejně jako výhledy do kaňonu a jeho okolí. Dojedeme do vesnice a zaparkujeme hned vedle baru a restaurace s názvem Modern bar. Bereme si věci nezbytné pro trek a jdeme se do baru zeptat, kudy se jde k vodopádům d'Aitone. Jeden pán od protějšího baru nám ukazuje na schody vedoucí hned vedle moderního baru. Poděkujeme mu pak vydáváme se na cestu. Za vesnicí se dostáváme na ulici vedoucí okolo prasečích farem. Prasa tu pobíhají skoro všude. Pokračujeme cestou dále a po chvíli vstupujeme do kaštanové háje. Cestu lemují informační cedule o tom jakým úsekem právě procházíme. Občas přes cestu teče nějaký potůček a tak ho musíme překročit po lávce nebo menších mostíku. Výjimkou nejsou ani místa kde si říčka udělala své koryto přímo uprostřed cesty, a tak nám nezbyvá nic jiného než se brodit vodou, poskakovat mezi bahnem a kameny. Cesta pozvolně stoupá a po chvíli se dostáváme do borovicového lesa. Nakonec vycházíme opět na silnici číslo 84 někde nahoře v lese. Jdeme kousek po silnici směrem do kopce a dorazíme k místu kde parkuje spousta aut. Tady začíná druhá polovina cesty a spousta lidí jezdí auty až sem. Vydávají se pak pouze na poslední část cesty do kaňonu a okolo říčky která teče na jeho dně. Po několika steh metrech cesta opouští silnici a vede vlevo od ní. Vedle cesty je hluboký kaňon občas tu jsou místa ze kterých je pěkný výhled. Na některé z nich se zajdeme podívat a uděláme si tu foto. Po asi jednom kilometru to začíná být s cestou náročnějším a dostáváme se k místu, kde teče říčka. Podél říčky jdeme dále až se dostaneme k místu, kde je zavěšený most nad kaňonem. Za mostem je cesta náročnější musejí se zdolávat velké kameny a tak je to pro nás kočárkem nemožné. Nemůžeme už jít i dál a tak se musíme vrátit zpět. Chvíli tu pobudeme, než se vydáme na zpáteční cestu. Je pěkně a teplo 32 °C. Jsem zvědavý jak dlouho půjdeme zpět, protože cesta zpět vede v podstatě jen z kopce. Po chvíli se na vrcholu kopce kde jsme byli a hromadí mraky zatahuje se a hřmí. U našeho auta jsme po hodině a něco. Celá cesta nám zabrala 3 hodiny. Nasedneme do auta a jedeme dál po silnici číslo 84 okolo místa kudy jsme šli na až na vrchol kopce "Col de Verghio" 1464 mnm. Začíná tu pršet, silnice klesá dolů a všude okolo pobíhají a pasou se zdivočelá prasata. Jsou všude okolo silnice a leckde i na silnici za zatáčkou. Jsou od malých až po velká a tak člověk musí dávat pozor aby do některého nenaboural. Na jednom místě potkáváme i kozí zácpu a jsou tu taky nějaké krávy. Na vrcholu kopce okolo silnice ležel dokonce sníh. Jak klesáme níž a níž tak se otepluje. Cesta nás nejprve zavede do borovicového lesa, pak najednou les končí, dostáváme se do hlubokého kamenitého kaňonu. Silnice je zaříznutá do stěny kaňonu a těsně kopíruje jeho hrany je to opravdu paráda. Kdo miluje zatáčky se tu opravdu vyřádí i s autem natož potom na motorce. Kaňon se jmenuje "Valle du Nicolo" nebo "Gorges del Tavignano". Silnice vede až do Francarda. Celkem je to asi 40 kilometrů klesání. Dojíždíme na hlavní silnici k N193, vydáváme se opět směrem na Calvi. Po hlavní silnici se jede dobře a rychle, a tak cesta rychle ubíhá. Jedeme do Ponte, kde zastavujeme v jednom větším supermarketu na nákup. Dále jedeme po N197 na Rouse, máme to ještě asi 40 kilometrů. Silnice je pěkná široká, jedeme stále tak 100 kilometrovou rychlostí a tak jsme v cíli naší cesty za několik desítek minut. Míříme rovnou do kempu, jdeme se všichni vykoupat a zbytek dne trávíme u stanu jako každý večer.

Den 12

Středa 1.7. 09, 28°C, km 81 451, 9:00, Rouse F

Ujeto 0 km

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Dnes si uděláme odpočinkový den, ráno trávíme v kempu a pak jdeme k moři na útesy, kde lenošíme a koupeme se až do 15 hodin. Od moře se vracíme zpět ke stanu. V kempu u stanu odpočíváme až do večera. K večeru si uděláme něco k jídlu, provedeme očistu a trávíme zbytek večera před stanem a ve stínu oliv.

Den 13

Čtvrtek 2.7. 09, 27°C, km 81 451, 9:00, Rousse F

Ujeto 96 km

Dnes vstáváme v 9 hodin a rozhodujeme se pro nějaký výlet. Jedeme po silnici do Calvi, kterým projedeme a míříme dále po pobřežní silnici. Silnice je úzká, je zaříznutá ve skále a opět kopíruje moře a útesy. Míříme směrem na Galerii. V jednom hodně úzkém asi 20 kilometrovém úseku je silnice tak úzká že některé výhybné manévry jsou opravdu na centimetry. Pak najdeme nějaký kemp u kterého zastavujeme a na protější straně silnice zaparkujeme na nějakém malém plácku u silnice. Jedeme suchou a prašnou cestou od našeho místa směrem za jednu farmu. Za farmou se nacházejí staré budovy stříbrných dolů. Je tu spousta budov, které sloužily jako pece pro tavení rudy. Prolézáme všechny možné budovy a přemýšlíme jak to asi bylo všechno vymyšleno a jak to fungovalo. Některé budovy mají i několik pater, jiné jsou spolu propojeny sklepy a jinými chodbami. K některým domům vedou násypy po kterých se přivázely vozíky plné rudy a sypaly se rovnou do tavných nádob, které byly uvnitř budov. V podstatě všechno docela pěkně zachováno, chybí jen stropy a střechy. A komín je nedaleko uprostřed křoví a je s budovou spojený podzemní šachtou. Touto šachtou se odváděly zplodiny až ke komínu. Jdeme se podívat na komín a koukáme i do šachty v jedné budově najdeme i její druhý konec. Prolezeme si skoro všechny budovy a pak pokračujeme po cestě dále směrem k samotným dolům. Cesta není nijak značená a tak dojdeme k malé přehradě, ve které je pěkná čistá voda. Pozorujeme ryby které plavou v přehradě. Vedle přehrady v roští je opět několik zchátralých budov, tak se na ně jdeme na to dívat. Zjistíme že jsou to zbytky polorozpadlé kaple. Podle Lonely planet se dá jít ještě dál, ale bohužel jsme cestu nenašli. Menší oklikou se vracíme zpátky k budovám a po cestě ještě najdeme několik zchátralých budov okolo cesty. Pomalu se vracíme zpátky k autu, vycházíme na jiném místě a tak se kus vracíme po silnici. Jdeme stejnou cestou zpátky a po cestě zahlédneme dole pod námi jednu nádhernou pláž s velkými kameny. Chceme se na ní zajet podívat a tak hledáme cestu kudy se dostat dolů po boku kopce k moři. V půli kopce jsme zahlédli nějakou restauraci a jednu porušenou cestu která vede přibližně k ní. Zkusíme tedy zajet k restauraci a pak uvidíme co dál. Sjedeme k restauraci projedeme okolo ní a asi 200 metrů za ní zaparkuji. Odtud už musíme jít pěšky, ale není to moc daleko tak to nebude problém. Projdeme okolo křoví a dostaneme se k menšímu kopečku, který musíme slézt aby jsme se dostali na pláž s kameny. Najdeme si místo, kde chvíli pobudeme a trochu se vykoupeme. Pro chození v horku mezi starými budovami to pěkně osvěží. Koupeme se tu asi hodinu a pak se vracíme zpátky k autu a jedeme stejnou cestou zpátky k silnici a zpět až do města Calvi, kde hledáme místo na zaparkování a jdeme se podívat na hrad v centru u moře. Moc to zajímavé není, protože jsou to v podstatě jen hradby a uvnitř je jen jeden starý kostel, jinak jsou tam samé nové moderní budovy. Je tu spousta prodejen se suvenýry a jinak nic zvláštního. Zato výhled z hradu na okolí a na mořskou zátoku s přístavem u města je překrásný. Vracíme se pomalu zpátky do města ku autu. Jedeme přes město na druhou stranu, zastavujeme se u jednoho supermarketu u aby jsme doplnili zásoby. Supermarket je něco větší než ty ve kterých jsme byli a i ceny jsou o dost nižší. Do kempu přijíždíme ve 20 hodin a tak jdeme jako první vykoupat Lauru a dáme jí spát. Pak přijdeme na řadu my, děláme klasickou očistu, pak něco k večeři a zbytek večera trávíme u stanu než jdeme spát. Přes den bylo 34°C.

Den 14

Pátek 3.7. 09, 27°C, km 81 548, 9:00, Rousse F

Ujeto 0 km

Dnes ráno opět vstáváme po deváté hodině a děláme si snídani. Pak jdeme k moři, cestou pokecáme se sousedy ze Švýcarska. U moře jsme až do 18 hodin. Našla Laurinka je u moře jak zlatíčko, jen se občas probudí na jídlo a jinak nás nechává celý den se cachtat v moři a válet se kamenech. Dnes se jí věnujeme jen minimálně protože celý den jen spinká. Po návratu do kempu si jdeme dát koupel všichni tři. Laura na dece před stanem po večeři ihned usíná, což je docela zážrak protože jindy tu s námi ještě určitě hodinu řádí. Odpočíváme u stanu, dáváme si vínko a já dopisuji denník. Potom jdou do recepcie zaplatit kemp. Musíme zítra ráno brzo odjet a tak jdu dát ven auto na druhou stranu silnice, kde je malé parkoviště. Zabalíme vše nejnnutnější, aby jsme toho ráno měli co nejméně. Později jdeme spát.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

Den 15

Sobota 4.7. 09, 27°C, km 81 548, 6:00, Rousse F

Ujeto 247 km

Dnes vstáváme v 5 hodin a balíme. Před šestou hodinou odjíždíme směrem na Bastii. Jedeme tentokrát celou cestu po hlavních silnicích N197 a N193, na místě jsme něco po sedmé hodině. Cesta je dlouhá necelých 100km. Podle značek míříme rovnou do přístavu k trajektu. Značeno je to dobře a tak najít tu správnou loď a místo není problém. Projedeme odbavením a ještě dostaneme informační papír o tom že v Itálii probíhá summit G8, takže bude po vylodění probíhá kontrola dokladů. V přístavu ještě čekáme asi 45 minut než loď přijede, potom se už nalodíme na palubu. Trajekt má otevřenou příď a tak najíždíme do traktu příďí. Lodní navigátor, který rovná auta v podpalubí naviguje tak výborně že auto za mnou do mě vrazí. Naštěstí se ale nic nestalo a tak jdeme v klidu na palubu. Ani se nenadějeme a už odplouváme, cesta ubíhá rychle a po dvanácté hodině jsme v přístavu v Livornu. Musíme zase počkat až se dostaneme ven z loď. Ve 12:30 h jsme venku, kde čeká policie a kontroluje spíše náhodně vybraná auta. My projíždíme bez kontroly a tak se dáváme rovnou ven z města, jedeme směrem na Pisu. Je to jen kousek asi 20km, tak jsme tam za chvíli. Dostaneme se do centra města a tak musím chvíli hledat, kde je samotné místo s šikmou věží. Nakonec vše úspěšně najdeme, Všude je ale spousta zaparkovaných aut a nemůžeme najít místo kde zaparkovat. Musíme tedy jet až k nějakému supermarketu vedle autobusového nádraží, kde se nám podaří najít volné místo. Je to sice 10 minut chůze od historického centra ale to nevadí aspoň se projdeme. Jdeme s kočárkem k centru jsme tu zachvěli, projdeme si mezi stánky a dostaneme se ke vstupní bráně do areálu. Stojíme na místě, kde je několik kostelů a samotná šikmá věž. Projdeme si všechny památky a také si zajdeme podívat do některých uliček města. Zajdeme se taky podívat do jednoho kláštera, kde jsou všechny bysty papežů. Samotná prohlídka nám zabere asi 2 hodiny, ještě se jdeme podívat na suvenýry které lemují druhou stranu ulice u šikmé věže. Pomalu vracíme zpátky k autu. Zastavíme se ještě na jídlo, dáme si pizzu a po večeři se vydáváme na další cestu. Od Pisy míříme nahoru do hor směrem na Lucca a po SS12 na Abetone. U Lama Moccognio jedeme do kempu, který už známe z předešlých cest. Zajdeme se domluvit s paní domácí a pak se jdeme rovnou ubytovat. Postavíme stan a vybalíme věci. Jdeme si dát všichni koupel. Chvilí jsme ještě venku než jdeme spát. Dnes celý den bylo venku 34°C, i teď večer je ještě 22°C.

Den 16

Neděle 5.7. 09, 22°C, km 81 795, 9:00, Lama Moccognio I

Ujeto 378 km

Vstáváme v 8:30 h a jedeme do centra pro něco k snídani. Po návratu se najíme a pomalu všechno zabalíme. Pokecáme se sousedy, kteří jsou také z Čech. Potom odjíždíme, je 10 hodin a my se vydáváme na další naši cestu směrem na Modenu a Veronu. Jedem stále po SS12 na Trento, Bolzano a Brixen. Teplota je 34°C. V Brixenu odbočujeme na SS49 a po ní jedeme směr Brunico do našeho známého kempu v Chiens. Domluvíme se s paní domácí, jdeme se rovnou ubytovat a vykoupat. Rozhodujeme se zajít do vedlejší restaurace na poslední italské jídlo. Strávíme tu něco přes hodinu dobře se najíme, nemůže nám samozřejmě chybět ani pravé italské víno. Po jídle se vracíme zpět do kempu a dáme Lauru spinkat a my ještě trávíme zbytek dne a večera u stanu. Jakkmile se začne stmívat začne se i ochlazovat a teplota klesá na 18 °C. Tak jdeme do stanu a jdeme spát.

Den 17

Pondělí 6.7. 09, 16°C, km 82 173, 8:00, Chiens I

Ujeto 650 km

Vstáváme 8 hodin a v jednu chvíli dokonce přestává pršet, tak toho využíváme a rychle balíme. Vyřídíme vše nezbytné a v 8:30 hodin se vydáváme na další cestu. Vracíme se do Brixenu se ještě podívat do krámu, který jsme včera minuli při cestě do kempu. Je to asi 6 km zpět. Jedeme jinou cestou než včera a tak vidíme jak je směr do Itálie totálně ucpaný. Jsme docela rádi, že nás dnes čeká cesta na opačnou stranu. Muselo se asi něco stát protože je totálně ucpaná dálnice SS12. V obchodě jsme do deseti hodin. Potom se už vydáváme po SS12 směrem na hranice s Rakouskem. Na dalším nájezdu najedeme na dálnici projede na mytném a jedeme dál. Na posledním místě platíme 2,5 eura a pokračujeme na Brenner. Zastavíme se ještě na jídlo a v 11 hodin opouštíme Itálii a vydáváme se dále do Rakouska. Jedeme mimo dálnici směrem na Innsbruck, ten opět objedeme naší zkratkou. Při sjezdu dolů k dálnici nám dochází benzin a tak zastavujeme na benzinové pumpě na další dotankování. Tankujeme 48,1 litru za 56 euro. Mineme dálnici v údolí a míříme do protějšího svahu s směrem na Seefeld. Zbytek Rakouska projíždíme bez zastávky a po malé chvíli jsme v Německu. Míříme na GaPa a pak

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, pn265@email.cz, 28057477 ICQ

dále po dálnici na Mnichov. Definitivně opouštíme Alpy a odted' nás už čeká jen přesun po dálnicích domů. Mnichov projedeme asi za 20 minut a držíme se na dálnici směrem na Norimberk. Po několika kilometrech odbočíme na dálnici 93 směrem na Regensburg a dále na Weiden a Mutterteich. Zde dálnici opouštíme a jedeme po normální silnici na hranice s naší republikou v Chebu. Za hranicí nás opět přivítá množství sexuálních pracovníků a hromada děr v silnici. Projedeme městem a za městem se dáváme na novou silnici směrem na Karlovy Vary. Jedeme a po ní asi jen 20 kilometrů protože zbytek je zatím ve výstavbě, až bude hotová tak to bude paráda. Před Karlovými Vary odbočujeme k Ohři, kde máme sraz s Katky tátou, bratrem a jeho přítelkyní Petrou. Je docela pěkně a tak tu budeme skoro celé odpoledne než se vydáváme na zbytek naší cesty domů. K večeru jdeme dále přes Karlovy Vary, Chomutov a Most, kde odbočujeme směrem na Louny a pak na Lovosice. Po chvíli jsme u nás doma před barákem. Vybalíme všechny věci a tím je naše letošní cesta u konce.

Závěr:

Stav tachometru je 82 824 km, a teplota je 18 °C. Cekem jsme najeli 3 592 km.

Musíme říci, že na Korsice se nám moc líbilo, a určitě se sem ještě vrátíme. Kdo má rád pěknou přírodu a moře, tak ať sem vyrazí nebude toho litovat. Mým snem je projet si jí na motorce, protože silnice na Korsice jsou k tomu přímo stvořené.